

Kyrkoblad
för Falköpings pastorat
Nr 31 2003

Ett redskap för din frid

Innehåll

Ett redskap för din frid	2
Nya ansikten	3
Den helige Franciscus	4
En resa till fromhetens medelpunkt	5
En resa till Taizé	10
Blöt upplaga av Kyrkans Dag	12
Litet av varje	13
Minnesbilden	14
Tre profiler	14
Eftertankar	15
Korsord	16

Nästa Kyrkoblاد utkommer till advent 2003

Kyrkobladet delas kostnadsfritt ut till alla hushåll i Falköpings pastorat

Ansvarig utgivare:

Lars Magnusson.

Redaktion: Lars Magnusson och Maria Ellhar, tel 0515 - 77 63 19, maria.ellhar@svenskakyrkan.se
www.svenskakyrkan.se/falkoping

Foto: Maria Ellhar där ej annat anges.

Tryck: Svärd & Söner Tryckeri AB, Falköping.

Omslagsbild: Gränderna i Assisi är smala och branta

Statyn av den helige Franciscus finns i Basilica di Santa Maria degli Angeli i Assisi. Duvan i korgen är levande.

Ett redskap för din frid. Franciscus, som är tema i detta blad och som bilden visar, ber så i sin innerliga bön. Han önskar vara ett redskap för Guds frid. Han blundar inte för den verklighet han lever i. Han är omgiven av en tillvaro fylld, som han säger av hat, ondska, oenighet, osanning, förtvivlan, sorg och mörker. Tydligare kan det väl inte uttryckas. Så såg det ut då i världen, så ser det ut idag.

Men Franciscus har en adressat för sin bön. Han kallar Honom för den gudomlige Mästaren. Kristus är budbäraren om frid. Hans ankomst var Guds fridskyss till människan. Kristi frid, säger vi till varandra i mässans fridshälsning.

Varför är denna fridshälsning så viktig? Därför att världen, vi, jag själv lider av ofrid. Vi plågas av inre ofrid, därför att olika krafter kämpar om herraväldet inom oss. I mitt inre sammanträder ständigt ett parlament, som aldrig når full enighet. Det finns mängder av ouppklarade frågor, som plågar och anklagar mig dag och natt, som skulle bordläggas utan att finna sin lösning.

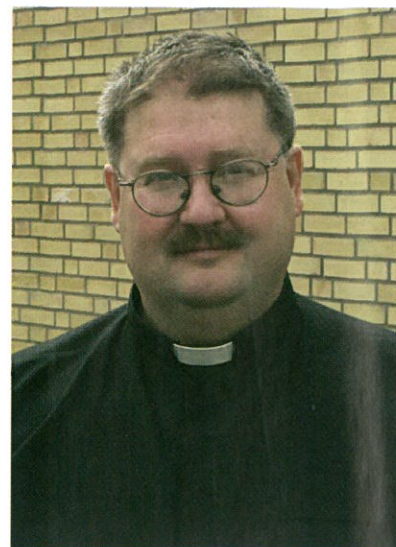
Kristus kom för att försona dessa fientliga krafter. Han lät ofriden borrar genom sitt hjärta på korset och frukten av Hans offer blev att himmel och jord försonades. Det är ingen billig frid vi önskar varandra. Den är frukten av en fruktansvärd död, när Gud tog synd och död på sig och gav oss möjlighet till frid.

Gud hämnas inte den, som söker Hans frid. Den som är försonad med Gud lever i Kristi frid försonad med Gud också när livet är kaotiskt. Ofriden börjar nämligen i mitt eget hjärta. Den börjar i avundens ursynd. Därför måste allt fredsarbete börja i hjärta, i det innersta i människan. Det är därför vi börjar varje mäsas med syndabekännelsen. Vi känner våra fel och brister. Vi vet hur många falska avsikter och motiv som styr vår liv men Guds frid och barmhärtighet är hela tiden större för den som kommer i tro.

Den som i Kristus önskar en annan människas frid säger till henne: Du har inget att frukta av mig. Vi är försonade. Kom, låt oss tillsammans så ett frö till fred i världen. AMEN

LM

Nya ansikten

Björn Lundin

heter den nye komministern i Torbjörntorp. Han kommer närmast från Tidaholm, där han arbetat i två år. Dessförinnan kom han från en tjänst i Ljusdal i Hälsingland. Han prästvigdes i Uppsala för fem år sedan.

Björn bor i Tidaholm med sin familj som består av fru Eva-Lott och barnen Beata, 7, och Stefan, 9. Familjen har inga planer på att flytta (årminstone inte just nu) eftersom barnen trivs i sin skola.

Förutom att ta hand om församlingen i Torbjörntorp kommer Björn att arbeta i Sjukhuskyrkan tillsammans med diakon Rakel Kinnunen.

En utförligare artikel om Björn kommer i adventsnumret.

Falköpings församlingskår program hösten 2003

Tid: 18.00 Plats: Fredriksbergs kyrka

Måndagen den 15 september

Mässa

Måndagen den 29 september

Prosten Ragnar Strand "Katekesförklaring"

Måndagen den 13 oktober

Diakon Rakel Kinnunen "Mitt liv - min tro"

Måndagen den 27 oktober

Prosten Uno Mårtensson "Glimtar från mina 50 år som präst"

Måndagen den 10 november

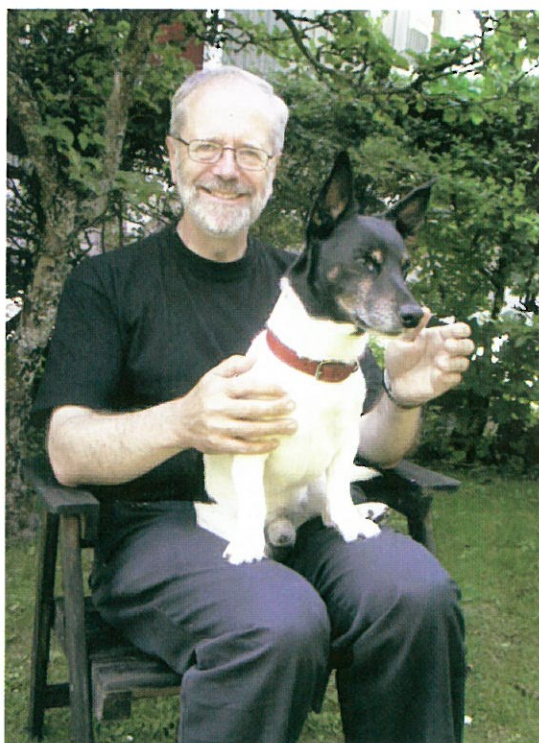
Birgitta Lindh "På tur i Värmländska"

Måndagen den 24 november

Prosten Ragnar Strand "Katekesförklaring"

Måndagen den 15 december

Adventssamkväm

Tack

*till alla Er som på olika sätt bidrog till att min födelsedag blev ett oförglömligt minne. Tack för blommor och presenter och alldeles särskilt för den stora gåvan till Ladwa, 22 800 kr. Denna har nu skickats till våra behövande vänner i Ryssland. Än en gång TACK!
Lars Magnusson*

Cimabues berömda målning av den helige Franciscus finns i nedre kyrkan i Basilica de San Francesco

Franciscus av Assisi

Guds lille fattige

Det finns knappt någon människa i historien som gett upphov till så många berättelser och legender som den helige Franciskus. Många av sägnerna är inte sanna utan har byggts på under seklernas gång. Vad som är sant är dock att broder Frans var alldeles speciell och saknar motsvarighet bland helgon. Därför vallfärdar kristna från hela världen till Assisi, den plats där han föddes, levde och varifrån han och hans bröder spred sitt budskap.

Franciscus föddes 1182 som son till den rike köpmannen Pietro di Bernardone och Monna Pica. Som ung levde han lika ohämmat, lättsinnigt och sedeslöst som de flesta unga män vid den här tiden. Men samtidigt som han var självisk och slösaktig hade han ett gott hjärta och ivrade för de fattiga. Hans ärelystnad fick honom att dra ut i krig mot grannstaden Perugia, men han var inte särskilt lyckosam som soldat utan tillfångatogs och fördes bort. Tillbaka från ett års fångenskap blev han allvarligt sjuk och under den konvalescens som följde fick han möjlighet att omvärdera sitt liv. Till sin fars bestörtning började han ge bort alla sina ägodelar till de fattiga, han vårdade de spetsiska. Han började tillbringa sina dagar i meditation och bön i Assisis omgivning och hans familj insåg att han var förlorad för dem.

Strax utanför Assisi fanns ett förfallet kapell, San Damiano (idag ett kloster, bebott av franciskaner), vars huvudsakliga prydnad var ett stort bysantinskt krucifix. Här brukade Frans ofta be och en dag talade krucifixet till honom och sa:

”Gå, Francesco, och bygg upp mitt hus! Det är nära att störta!”

Frans tog detta bokstavligt och satte igång att bygga upp kapellet. För att få ihop sten och kalk till bygget började han tigga.

Så småningom spreds ryktet om honom och han fick flera anhängare, vilka blev hans bröder. 1209 bildades den orden som av påven fick tillstånd att predika bot och bättring. Den regel bröderna levde efter innebar i korthet att man lovade att leva i absolut fattigdom och osjälviskhet.

Ungefär sex år efter sin egen omvändelse grundade Franciscus fattigsystrarnas (klarissor-

Franciskanerorden

Det egentliga namnet på orden är *minderbröderna* eller *minoriterna*, eftersom Franciscus ville att de skulle solidarisera sig med de allra fattigaste i samhället, samhällets minsta. Ett annat namn är gråbröder, men egentligen är kåporna både grå, bruna och svarta beroende på vilken gren man tillhör.

Alltsedan Franciscus dagar har orden utvecklats och förändrats. Det finns idag (sedan 1909) tre huvudgrenar: O.F.M. ”Conventuali” (grå eller svarta kåpor och skor) O.F.M. ”Unione Leoniana” (bruna kåpor och sandaler) och O.F.M. ”Cappuccini” (bruna kåpor, skägg och sandaler). Idag finns ungefär en halv miljon bröder och systrar inom franciscanerfamiljen.

Det finns franciscaner-kloster även i Sverige, både utom och inom Svenska kyrkan. En del av dem tar emot gäster. Vill du veta mer om vilka kloster som finns kan du gå in på www.svenskakyrkan.se/klostren/

Källor: Jørgensen, Johannes, *Frans av Assisi*. Stolpe, Sven, *Franciscus - lärjunge och diktare*

nas) orden. Det berodde på hans möte med Klara Scifi. Hon tillhörde en rik adelsläkt men bestämde sig liksom Frans att lämna detta liv för att leva i fattigdom och senare kom även hennes syster Agnes att följa hennes exempel. Av biskopen fick systrarna San Damiano som andligt hem.

Frans och hans lärjungar gav sig av ut för att predika, inte bara i de redan kristna länderna, utan även till skednaländer, där många av dem led martyrdöden för sin tro..

Märkt av ett hårt liv och många umbäranden drog sig 1224 en trött och sjuk Frans tillbaka till en hydda på Alvernerberget femton mil från Assisi för att under fastan leva i Guds nåd och stillhet. Genom en uppenbarelse förstod han att han skulle få uppleva Jesu yttersta lidanden och så blev också fallet. Han blev stigmatiserad, dvs hans kropp bar frälsarens spår.

Den 3 oktober 1226 lämnade Franciscus sin trötta kropp. Två år efter sin död blev han helgonförklarad. Hans död innebar inte att hans närvaro i världen upphörde - tvärtom. Genom åren har hans buskap ljudit allt starkare över världen.

Franciscus var ingen lärd man, men trots detta var han också diktare. Följande sång, Solsången, har kallats den skönaste religiösa dikten efter evangelierna.

*Allra högste, allsmåttige, gode Herre,
din är all ära, allt lov och all välsignelse,
dig allena, du den högste, tillkommer de,
och ingen människa är värdig att nämna dig!
Lovad vare du, Herre, med alla dina skapelser,*

Forts sid 13

Gruppen som reste till Assisi bestod av ungdomar från Åsle och Valstad, Sara Strömberg, Mats Löwing, Agneta Jungergård, Maria Rundqvist och Inga-Lill Oskarsson.

En resa till fromhetens medelpunkt

Då tåget närmar sig Assisi och man ser staden breda ut sig vid foten av berget stiger spänningen. Nu ska det äntligen bli av, nu ska vi äntligen få se allt det vi läst om och föreställt oss.

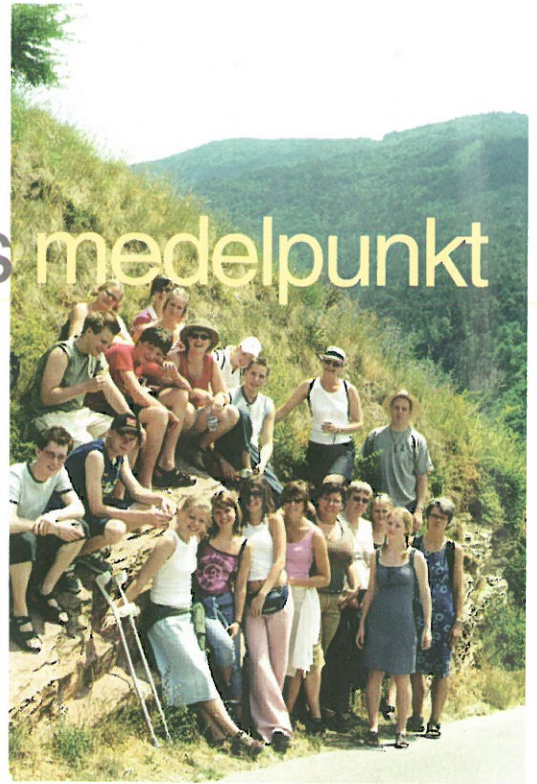
Vägen till Assisi går genom ett böljande landskap, med bergsidor klädda med vinrankor och olivlundar och grönskande dalar.

Att komma till Assisi är som att komma till en annan tid. Redan på håll ser man staden där den breder ut sig i kvällssolen på Monte Subasios sluttning. I bakgrunden reser sig Appeninerna nästan som en teaterfond. Bilden domineras av Rocca Maggiore (Det stora fortet) som från sin upphöjda position bevakar allt som händer, och basilikan med konventet, en enorm byggnad som hänger ut över sluttningen i nordost.

Stationen ligger i den nya delen av staden, Santa Maria degli Angeli, på slätten nedanför berget. Med buss tar man sig till det gamla Assisi på tio minuter. Innanför den gamla ringmuren förflyttas man snabbt till en annan tid. Vore det inte för bilarna kunde man tro att man befann sig på medeltiden. Gatorna vindlar sig uppåt i krokiga gränder eller som trappor.

Vi har nått vårt mål efter en lång resa som började i Falköping dagen innan.

Vi, det är en grupp på 22 personer, de flesta ungdomar från Valstad och Åsle. Resan, som är planerad sedan lång tid tillbaka, började på Landvetters flygplats

En stunds vila på Petersplatsen

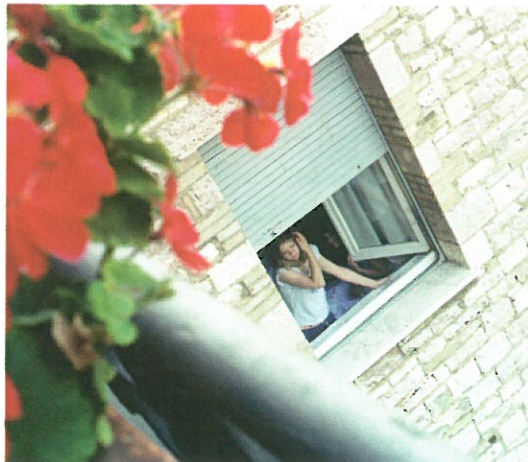

och gick först till Rom med mellanlandning i Bryssel. I Rom väntade inhyrd buss som i halsbrytande fart tog oss till centralstationen, varifrån vi gick några kvarter till vandrarhemmet där vi skulle tillbringa vår första natt. Efter en minnesvärd frukost, med plastmuggar som vi själva fick diska under en vattenkran som knappt satt fast i bänken, var det så dags att inta Italiens huvudstad. Efter en lång dag i tryckande värme och med växande skoskav efter att i expressfart besökt de viktigaste av Roms alla sevärdheter tror jag att de flesta av oss tyckte det var skönt att få sätta oss på tåget till Assisi.

Att besöka Assisi tar sin tid och det är ingenting man bör jäkta igenom. Kanske tar det inte så lång tid att besöka de viktigaste sevärdheterna, men man måste också ta sig tid att uppleva staden med alla sinnen. Med synen som beskriver färger, former och bilder, med hörseln som ger oss ljudet av bilmotorer blandat med fågelkvitter och duvornas oupphörliga kuttrande, med lukten som ger oss matos från stadens alla restauranger och kaféer och den söta doften av kaprifol om kvällen, med känslan som förnimmer värmen i solen och svalkan inne i kyrkorna vi besöker och med smaken som talar om för oss att italiensk glass är den godaste i världen.

Att på några få sidor beskriva allt detta låter sig knappast göras, men vi gör ett försök...

Morgontrött

Nyss ankomna till Assisi

*Till höger: Utsikt från
mitt fönster*

Basilica de San Francesco

Första morgonen i Assisi vaknade jag av duvornas kuttrande på taket. Mitt rum låg precis under takåsen och från mitt fönster hade jag en fantastisk utsikt över dalen nedanför. Då vi tog våra rum i besittning hördes förtjusta utrop litet här och var eftersom de alla var så charmiga.

Vårt första mål efter frukost var Basilica de San Francesco, den stora kyrka som byggdes efter Franciscus död, och där hans grav finns. Egentligen är det två kyrkor, den nedre i romansk stil och den övre i gotisk. Min första tanke då jag kom in i detta enorma och påkostade kyrkobygge var: vad skulle Franciscus själv sagt om detta, han som förmodligen skulle ha valt något enkelt utan dekorationer. Bygget gav också upphov till kontroverser eftersom en del ville följa Franciscus vilja och andra åstadkomma något storslaget som ett synligt bevis på helgonets storhet.

Vad man än har för funderingar är kyrkan imponerande med alla sina målningar och det enorma konventet som ligger precis i anslutning till basilikan, det konvent som är hemvist för bröder från hela världen.

Eftersom det var Kristi himmelsfärdsdag hade vi en idé om att något särskilt skulle komma att hända, men här var det en helt vanlig dag. visserligen var besökarna i kyrkan många med våra mått mätt, men här pågick bara en liten mässa i en av sidokapellen.

Resten av dagen gick åt till att strosa

Nedre kyrkan i Basilica de San Francesco

Foto: Casa Editrice Francescana

Gatukonst i Assisi

Den här "levande statyn" stötte vi på flera gånger under våra vandringar i Assisi. Om han fick en slant bugade han och ringde i en liten klocka. Frågan är vem som var bäst på att inte röra en muskel, han eller hunden.

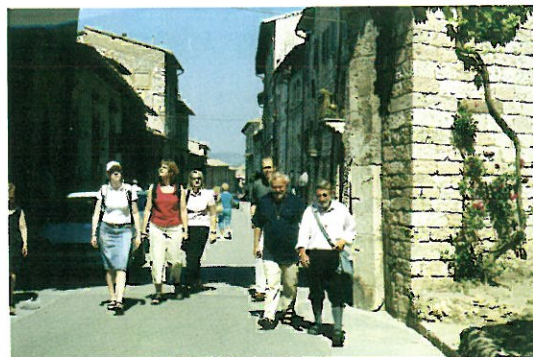
T. h. Anna Johansson, Sara, Maria och Mats på upptäcktsfärd.

runt i staden och lära känna den, att titta i butiksfönster och att äta glass på torget där duvorna radade upp sig på hustaken mitt emot Minervatemplets sex korintiska pelare. Vi vandrade runt i de smala gränderna och insöp atmosfären. Hela tiden mötte man någon av bröderna i sina bruna eller svarta kåpor.

San Rufino och Rocca Maggiore

Nästa dag besökte vi domkyrkan, San Rufino, som betraktas som det mest betydande romanska byggnadsverket i Umbrien. (St Rufino var biskop i Assisi och dog martyrdöden år 238.) Det var här Frans predikade första gången. Mest sevärt är fasaden med sina tre portaler och rosettfönster, eftersom interiören har gjorts om senare. Här förvaras också den dopfunt som användes då Frans och även Santa Klara döptes.

Från domkyrkan fortsatte vi vår vandring uppåt mot Rocca Maggiore (Det stora Fortet). Det ligger på en kulle och från tornet har man utsikt över hela staden och en bra bit till. Just då blommade ginsten så att kullarna runt fortet är alldeles gula. För att komma upp i tornet får man gå genom en lång, trång gång och därefter klättra upp för en lång spiraltrappa och

Anna Blomgren, Louise och Hanna förundras över utsikten från tornet på Rocca Maggiore

denna övning rekommenderas absolut inte för personer med svagt hjärta.

Santa Maria degli Angeli

Efter lunch tog vi bussen ner till Santa Maria degli Angeli, som är namnet både på kyrkan och på den stadsdel den ligger i. Så här på eftermiddagen var det tryckande varmt och inte blev det bättre av att det är trångt på bussen. Basilica de Santa Maria degli Angeli är en märklig skapelse, en enorm byggnad uppförd 1569 och krönt av en väldig kupol. Vägen upp till kyrkan är lång och bred. Det tog lång tid att få kyrkan klar, eftersom det fanns ett stort motstånd bland bröderna mot denna typ av pompa och ståt. Dessutom var man tvungen att förstöra en del minnesmärken från Franciscus tid för att få plats. Visserligen var de i dåligt skick, men de hade ändå stor betydelse för bröderna.

Det mest sevärda i basilikan är inte själva kyrkobyggnaden utan det lilla kapellet Porziuncola som idag finns placerat mitt i den stora kyrkan. Här är själva vaggan för den franciskanska rörelsen och Franciscus absoluta favoritplats då han behövde dra sig tillbaka. Kappellet tillhörde ursprungligen benediktinerna som ville donera det till Frans, men eftersom han inte ville äga något kunde han inte acceptera detta. Så småningom gick han med på att hyra det mot en korg fisk!

Det är ett absolut måste att slå sig ner en stund i en av bänkarna i kapellet och medan man sitter där är Franciscus närvaro så påtaglig att den är omöjlig att bortse från.

Strax intill hittar man Cappella del Transito, den plats där Franciscus dog. På hans tid var detta en liten sjukstuga.

Besök hos Max Mizzi

Under middagen på kvällen ropade högtalaren

La Porziuncola

Foto: Casa Editrice Francescana

ut att Mats hade telefon. Det var Max Mizzi som ringde. Max, som ursprungligen kommer från Malta är franciskanerbroder och driver CEFID, ett center som verkar för fred och försoning mellan folk och religioner. Det har tagit 22 år att bygga upp och under denna tid har han träffat makthavare och berömda personer från hela världen, som Dalai Lama, Yassir Arafat, Desmond Tutu, Moder Teresa och många fler.

Nu bjöd denna fantastiska man in oss att besöka hans center nästa förmiddag. På vägen dit passade vi på att besöka Chiesa Nuova, en kyrka som är byggd på den plats där Pietro di Bernadones hus låg.

Max Mizzi tog emot oss med lågmäld vänlighet och visade oss runt i lokalerna samtidigt som han berättade om sitt arbete. Till slut visade han oss ut på terrassen varifrån man har en fantastisk utsikt över hustaken och dalen nedanför.

Mats och Max i samtal på terrassen

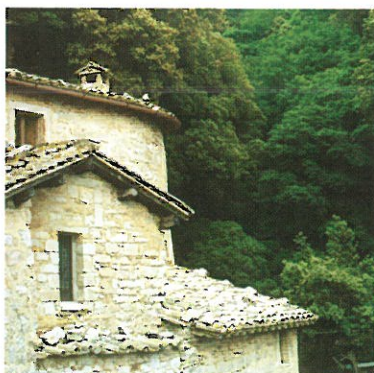

Bilder ovan från vänster

1. Blomstrande trappa i Collepino
2. Bybor som tagit skydd undan regnet
3. Värdsbusvärdens satt lugnt och såg formel 1 på TV medan åskan skakade berget!
4. "Sardinerna"

Det tog litet tid att smälta intrycken från besöket, eftersom Max Mizzi trots sin försynta framtoning är en människa som påverkar genom sin starka personlighet.

Samma dag letade vi oss utanför stadsmuren för att besöka San Damiano, kapellet där krucifixet talade till Frans. Själva krucifixet finns idag i Basilica di Santa Chiara, hemvist för klarissorna, alltså de systrar som följt i S:ta Klaras fotspår. San Damiano var också hem för Klara och här bodde hon fram till sin död 1253. Klostret och den lilla kyrkan ligger en bit nedanför stadsmuren, idylliskt inbäddat bland mångåriga olivträd.

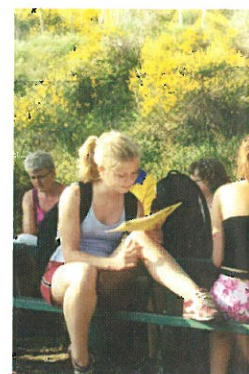
Klostret i Eremo delle Carceri

Mässa utan vin

På söndagen firades Kristi Himmelsfärd, vilket märktes på antalet besökare i Basilica de San Francesco. Eftersom det var söndag hade vi planerat att fira mässan på förmiddagen, vilket vi också gjorde, men vi hade inte riktigt förväntat oss den trängsel som rådde redan utanför kyrkan. Säkert var det 700 personer som firade mässan vid huvudaltaret och även om man inte förstod vad prästen sa så var det en upplevelse att få delta. Några psalmböcker fanns inte, men melodierna och texterna var enkla. Varje präst (och de var många) hade sin speciella uppgift, som att hålla reda på dagens text i Bibeln och att puffa ut rökelse vid altaret. Nattvarden delades sedan ut vid fyra stationer, men det var bara brödet man fick, endast prästen drack ur kalken. Efter mässan föstes vi snabbt ut av vakter, så att de kunde fylla kyrkan med nya nattvardsgäster.

Svindlande höjder

Berget på vars sluttning Assisi ligger heter Monte Subasio. Toppen är belägen 1290 m ö h och vägen dit går längs slingrande, smala vägar, som längst upp bara är grusvägar. På vägen upp mot toppen ligger den lilla pittoreska byn Collepino. I tre taxibilar av typ minibuss tog vi oss dit på eftermiddagen och precis då vi anlände öppnade sig himlen i ett rejält åskväder. Det åskade i princip varje eftermiddag under vårt besök, så vi blev ganska vana vid det. Så snart regnet upphörde fortsatte vi färden upp mot toppen och ner på andra sidan berget för att besöka Eremo delle Carceri, Eremitaget, en plats dit Franciscus och hans bröder drog sig undan för bön och meditation. Här finns ett kloster och man får inte vara alltför välväxt för att besöka det, eftersom dörrarna är både låga och, framför allt, smala. På andra sidan klosterbyggnaden följer man stigen genom skogen och på vägen kan man bese de tidigaste brödernas grottor i bergväggen.

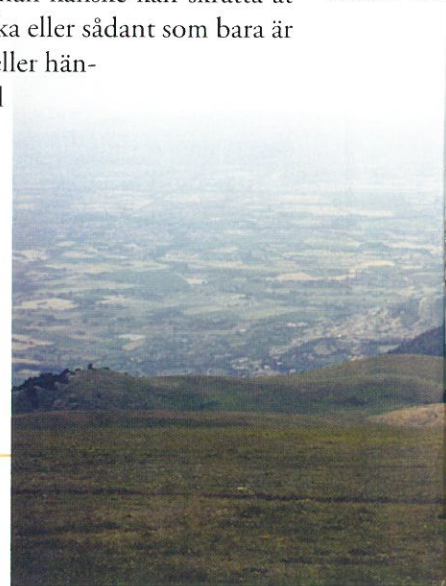

Sångstuna blommans Monte Sul sluttning.

Våningssängar och "sardinier"

Bortsett från allt det vi fick se var andra upplevelser minst lika viktiga. Mycket av det man minns från en resa är det man inte väntade sig, förtretligheter som man kanske kan skratta åt då man tänker tillbaka eller sådant som bara är rörande eller roligt eller hänförelse. Vårt hotell var ett sådant minne. Eftersom något blivit galet med bokningarna hamnade vi på ett annat hotell än det vi bokade. Efter tre dagar fick vi flytta

Utsikt från Monte Sul

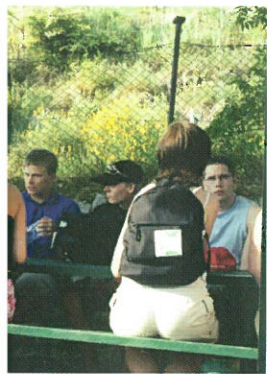

Umbrien ligger i hjärtat av Itali

från våra fina rum och hamnade allt djupare ner, både bildligt och bokstavligt. Till slut hamnade vi i sovsalar i källarplanet, med vånings-sängar och gemensamma duschar.

Samtidigt fick hotellet nya gäster som delade matsal med oss. Gruppen utmärkte sig främst genom två saker, dels var de extremt små allihop, (de nådde Mats ungefär till midjan och för en gångs skull i mitt liv kände jag mig nästan lång) dels var deras frukostvanor förfärliga. De for fram över buffén som en gräshoppsvärm och det som de inte fick i sig

and
zinst på
ios

tog de i servetter och stoppade i väskor och fickor! Vi fick till slut reda på att de var från Sardinien och naturligtvis fick de heta "sardiner".

Utanför hotellet fanns en amfiteater och där hade vi våra morgonandakter till ackompanjemang av traktens fåglar och vindens sus i trädkronorna. På förmiddagarna kunde vi se hur stadens skolbarn samlades i amfiteatern för att öva med musik och dans och på lördagkvällen var det dags för själva framträdandet. Programbladen var på italienska, men vi lyckades uttröna att det hela handlade om jordens tillkomst och utveckling.

ppen av
io

Vår resa blev en oförglömlig upplevelse, med plats för både skratt och eftertanke. Precis som det ska vara.

ME

Visst var pizzan god!

Fakta Assisi

"Frågan är om Assisi skapade Franciscus eller om Franciscus skapade Assisi?"

För dagens kristna har staden Assisi främst betydelse som den stad där Franciscus levde och verkade, men faktum är att Assisi fanns till långt innan helgonet föddes där. De första indikationerna på en stad här kan dateras till 6 århundradet f Kr. Från romartiden och framåt kom staden att dominera handeln i den här delen av riket. Efter romarikets fall föll Assisi i händerna på både goter och bysantiner innan langobarderna tog över och under en lång period kom staden att styras av herrarna i Spoleto. På 1100-talet blev den en oberoende kommun och det var nu kriget mot Perugia startade. Under Franciscus levnad kom kyrkan att få alltmer makt. Från 1600-talet och framåt kom inte Assisi att lämna några större bidrag till historien, förutom att staden skulle komma att få en stor andlig betydelse. Här föddes inte bara Franciscus och Clara utan även konstnärer och författare, vilka lämnat sina avtryck här. Assisi, som breder ut sig på Montesubasio västra sluttning, har idag ca 25000 invånare, varav 425 bor i den gamla staden innanför murarna. Den är belägen i Umbrien (av umbra=skugga), regionen i hjärtat av Italien, som i väster gränsar till det mer kända Toscana. I öster reser sig Appeninerna, den stora bergskedja som sträcker sig igenom Italien.

Till Assisi kan man ta sig på flera sätt, bl a med tåg Det tar mellan två och tre timmar från Rom, beroende på vilket tåg man tar och om man behöver byta tåg i Foligno. Man kan också ta tåget från Florens, vilket tar ca två timmar. Stationen i Assisi ligger i den nya delen av staden, Santa Maria degli Angeli, varifrån det går bussar till den gamla staden.

Man kan också flyga till Perugia från Milano. Från Perugia är det 23 km till Assisi.

Källa: An Illustrated Guide of Assisi. 1998, Bokförlaget LITVALD, Valdagno

En resa till Taizé

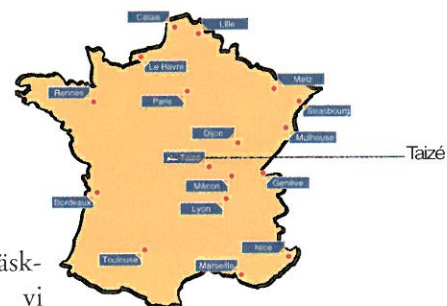
Tidigt en solig junimorgon blev fyra personer; Irene Andersson, Marianne Björk, Jonas Graaf, och jag, Gry, på bussen utanför Mössebergskyrkan. Vi hade en lång resa framför oss i denna buss som först skulle hämta upp folk både i Stenstorp och Skövde för att sedan ta oss de knappt 200 mil till Taizé. Vår färd gick till Helsingborg där vi tog färjan över till Helsingör. Vi åkte även vattenvägen över mellan Rödby och Puttgården. Värmen var intensiv, hela 36 grader i skuggan, men luftkonditioneringen gjorde sitt till att resan ändå blev rätt så behaglig. Vid halv åtta-tiden på kvällen anlände vi till Göttingen där vi fick en god middag samt en skön säng att sova i.

Tidigt morgonen därpå styrde vi kosan mot Frankrike. Denna dag var det ännu hetare, upp emot 39 grader. Vi stannade längs med autobahn och åt en sött lunch på en vägkrog.

Halv åtta på kvällen anlände vi till Taizé. Äntligen, tänkte vi, nu ska vi få vila, men där tog vi fel, för det gick inte snabbt med inskrivningen. En rejäl portion tålmod var vad som krävdes. Det fanns inga datorer, utan alla listor var handskrivna, och det var noga inskrivet namn, adress, bockar och nummer hit och dit. Vi fick i alla fall lite mat innan kvällsgudstjänsten. Eftersom allting stannar upp när det är dags att gå till kyrkan, kunde vi inte få våra nycklar och gå och packa upp, utan vi fick snällt vänta.

”När klockorna ringer, stannar hela Taizé upp. Folk släpper sina sysslor, och man kan se dem strömma till kyrkan. En fantastisk syn.”

Frankrike

Några agerade väskvakter medan vi turades om att skriva in oss, något som tog lååång tid. Sen skulle vi betala, men det fick vi göra på ett annat ställe. Och tro nu inte att vi fick några nycklar där, nej, det fick vi knalla iväg nästan en kilometer i mörkret för

Broder Luc håller föredrag

att hämta. Som tur var, fick vi tre par som skulle bo i Amegnuy 1,5 km längre bort skjuts med våra väskor. (Det lönar sig att vara gift, då får man nämligen dubbelrum. Om man inte väljer att bo i tält, förstås...)

Lägren var uppdelade i tre delar; ungdomar, vuxna och familjer. Var och en av dessa grupper fick följa sitt eget program, och vår förmiddag började med morgonbön med nattvard, därefter frukostkö till frukosten som besto av en fralla, en matsked, djup skål till kaffe/te, ett litet paket smör smat ett paket marmelad. Inget som en vuxen karl blev mätt på precis... Efter denna gedigna måltid lyssnade vi till Broder Luc's föredrag. Under veckan gick vi igenom Markus-evangeliet kapitel 14-16. Broder Luc slutade alltid med att ställa tre frågor som vi senare på dagen skulle diskutera i grupperna.

Varje grupp bestod av 10-12 personer från olika länder. I vår grupp var Sverige, Holland, Texas, England Korea samt Italien represente-

Städning på gång

"Sången glömmes man aldrig. Den har rotats i hjärtat en gång för alla, och kommer alltid att finnas med".

rade. Alla grupper fick också en uppgift att utföra varje dag. Några fick dela ut mat, andra fick diska och vi i vår grupp fick ta hand om städningen på toaletter och duschutrymmen varje förmiddag.

Efter vårt lilla jobb var det dags att gå till kyrkan igen på middagsgudstjänst. När det var dags för detta, stängdes affären. Till och med dricka-automaterna stängdes av!

Efter lunchen klockan ett, kunde man vila en stund, handla keramik i affären, gå till källan i tystnad eller på sångövning i kyrkan. En av nunnorna från Amegnuy kom varje dag för att undervisa i fyr-stämmig sång som senare skulle användas under kvällens gudstjänst.

Vi fick även chansen att se Cluny och Cormantin. (och fylla på matförrådet en aning...) Vi som bodde Amegnuy hade det lugnt och tyst, förutom den natten då brandlarmet gick. Det tjöt överallt, alla sprang ut och lyset försvann. Detta var definitivt veckans läskigaste upplevelse. Som tur var brann det igenstans, och alla kunde, om är skrärade, sova vidare.

Varje eftermiddag träffades vi i gruppen och samtalade på engelska om dagens frågor. Vi hade tur i vår grupp som hade med oss en pastor från USA. Han fick snabbt igång diskussionerna och blev vår samtalsledare.

Även den sociala biten att träffa folk var viktig. Varje kväll efter gudstjänsten, samlades folk vid café Ojak där man kunde köpa lättare mat, dryck, glass och godis. Man kunde också stanna kvar i kyrkan och sjunga vidare och bli välsignad av Broder Roger.

Fredag kväll lades korset ner så var och en hade möjlighet att lägga av sig sina bördor samt be förböner. Den kvällen stannade folk kvar länge i kyrkan, och sången tystnade aldrig...

En eftermiddag hade vi träff med Broder Johan som kom till Taizé 1963, endast 18 år gammal. Han berättade sin historia om varför och hur han hamnade i Frankrike. Vi fick möjlighet att ställa frågor om hur det är att leva som Broder.

Lördag var vår sista dag, och vi knöt ihop samtalen kring Markus-evangeliet, bytte adres-

Vår samtalsgrupp

"Det bästa med allt är tystnaden. Hur kan så många människor vara så tysta samtidigt?"

ser med alla i gruppen och handlade mat till hemresan. Kvällen avslutades med en ljusgudstjänst för att fira uppståndelsen. Det förvånar mig att nästan 3000 personer kan sitta på golvet med var sitt ljus utan att det händer olyckor... Det var i alla fall mycket vackert och stämningsfullt.

Hemresedagen började med städning av rummen, packning av väskor och en spartansk frukost på trappan. Vi hade försett oss med lite extra brödbitar dagen innan.

Bussresan gick till Kassel, och på vägen stannade vi, till min stora förtjusning på Mc Donalds! I Kassel övernattade vi på ett jättefint hotell, och vi fick massor med mat. Efter en god natts sömn gick färden vidare genom Tyskland till Puttgarden. Lunch intogs på färjan över till Rödby. Tillbaka i Sverige gjorde vi stopp på Mc Donalds i Varberg, Göteborg för chafförsbyte, Alingsås för avstigande och sedan äntligen Falköping. Klockan var 23.10 måndagen den 7 juli. Vår Taizéresa var slut.

Fakta om Taizé

Broder Roger, Taizés grundläggare, kom dit första gången 1940, men fick återvända till Schweiz på grund av kriget. Efter några år kom han tillbaka, då tillsammans med ytterligare några män som ville bli bröder. 1949 fanns 7 bröder som vigdes in i Brödraskapet. Taizé har varit tillgängligt för besökare sedan slutet på 1950-talet. Försoningskyrkan som byggdes räckte snart inte till för de allt mer ökande skaror människor som kom. 1991 byggdes kyrkan ut, och rymmer idag ca 7000 människor.

Kort och Gott

Blöt upplaga av Kyrkans dag

Var ska jag sätta min bit?

Så hände det då till sist. Efter många år med vädrets makter på sin sida vaknade arrangörerna av årets Kyrkans Dag i Plantis upp till en dag med strilande regn och kompakt, grå himmel.

Men det gäller att inte tappa tron. Det gjorde inte heller Kent Mossby, 1:e vaktmästare och en av de ansvariga för arrangemanget, och den som i praktiken skulle avgöra om alltihop skulle flyttas till Fredriksbergskyrkan eller inte.

Och visst blev det uppehåll och dessutom slöt över 400 personer upp till familjegudstjänsten i amfiteatern.

Temat för året var medmänniska. Ett jätte-

Trots vädret var det många som gick tipspromenad

Korven gick åt i kylan

likt pussel föreställande pastoratet där varje församling utgjorde en pusselbit byggdes upp på scenen som inledning på gudstjänsten. Representanter för församlingarna skulle sätta upp pusselbitarna och en och annan fick fundera litet på var den egna församlingen skulle placeras...

I pausen bjöds förutom baguetter, korv och glass på tipspromenad och en utställning kring kyrkans alla aktiviteter.

På eftermiddagen kunde den som stannade kvar njuta av körsång och underhållning med riksspelman Lars-Olof Ejstes.

ME

Vad tror du är rätt svar?

Litet av varje

Vad är det han säger?

Eftersom antalet svar vi fick in på bildfrågan i förra numret inte var överdrivet stort, ger vi det ännu en chans. Tror du dig ha ett fyndigt förslag på vad Kent Mossby kan tänkas säga på bilden, skicka ditt svar till Kyrkobladet, Falköpings kyrkliga samfällighet, Box 734, 521 22 Falköping senast 31 oktober. Ett fint bokpris väntar vinnaren förutom äran att få det vinnande förslaget publicerat i Kyrkobladet.

Intresserad av närradio?

Vill du vara med och skapa nya program? I församlingshemmet i Falköping finns en studio som idag bara används till inspelning av andakter. Har du idéer till program, eller bara tycker att det skulle vara roligt att medverka, hör då av dig till redaktionen. Du behöver inte ha några förkunskaper.

OAS-dag

Barn- och vuxenöas den 18 oktober i Fredriksbergs kyrka med Berit Simonsson, inspiratör i Oas-rörelsen, och Diana Hådem. Lovsångsteam.

Vi börjar kl 9.30 och avslutar med familjemässa kl 15. Under dagen serveras en enkel måltid till självkostnadspris. Boka denna dag. Mer information får du genom barn- och vuxengrupperna.

Vill du veta mer kan du ringa till

Solveig Asmús, Fredriksberg, tel 77 63 34

Ann Adolfsson, Mösseberg, tel 77 63 30, eller 0702 58 36 71

Martin Sandström, 77 63 38

Välkommen att vara med!

Falköpings församling och EFS i Falköping

Vinnare Korsordet 2/2003

- 1:a pris Sol-Britt Scheduling
Eriksgatan 17c, Falköping
- 2:a pris Ing-Marie Båth
Hjelmarsrörsgatan 7G, Falköping
- 3:e pris Gunnar Sandh
Leabygatan 14, Falköping

Grattis!
Bokpriser kommer
på posten.

Efter önskemål från våra läsare kommer den rätta lösningen av korsordet att finnas anslagen på kyrkokansliet och på S:t Olofs gård snarast efter sista datum för inlämning. Pga utrymmesbrist kan vi inte publicera den i Kyrkobladet.

Vill du ha plats för ditt barn på

Förskolan S:t Bernhard?

Då kan det vara bra att veta att hos oss du kan placera barnet i kö redan då det föds.

Vi söker också

inringningsvikarier

som kan hoppa in med kort varsel. Visst är det bra om du har utbildning, med det viktigaste är ändå att du tycker om att arbeta med barn och att du är ansvarsfull.

Intresserad? Ring då föreståndare Tina Andréson på tel 77 63 13 eller skicka ett mail till tina.andresen@svenskakyrkan.se

Minnesbilden

Yllestads kyrka 1848

Yllestads gamla medeltidskyrka revs 1840 och den var då både förfallen och för liten. Den hade en gång bränts ner av danskarna på 1560-talet, men byggts upp igen.

Den nya kyrkan kunde byggas efter en rikskollekt.

Den är byggd i nyklassisk stil trots att man vid denna tid i allmänhet tillämpade Karl Johansstilen. Kyrkans torn, som enligt många är det vackraste i stiftet, fick en hjälmhus, krönt med en Internin med förgyllt klot och kors. Koret är rektangulärt med en 5-sidig absid för sakristian. Kyrkorummets tak har ljus och rymd. Altarprydnaden består av ett kors av trä med törnekrona och svepduk. Nischen bakom tacks av en bonad, utförd av Tre Bäckar i Varnhem. Altaret och korset flankeras av två kraftiga pelare. I kyrkan finns

en förnämlig orgel, byggd 1864 av orgelbyggaren Svante Johansson och renoverades på 1950- och 1960-talen.

Forts från sid 4

särskilt herr broder Sol,
som skapar dag, och du upplyser oss genom honom,
och han är skön och strålande med stor glans,
av dig, du Högste, är han en bild!
Lovad vare du, Herre, för syster Måne och stjärnorna,
på himmelen har du skapat dem, klara kostbara och sköna.
Lovad vare du, Herre, för broder Vind
och för Luften och Molnen och gott väder och allt slags väder,
genom vilka du uppehåller alla dina skapelser.
Lovad vare du, Herre, för syster Vatteb,
vilken är så nyttig, så ödmjuk och kostbar och kysk. Lovad
vare du, Herre, för broder Eld,
genom vilken du lyser upp natten,
och han är skön och livlig och kraftig och stark.
Lovad vare du, Herre, för vår syster, Moder Jord,
som uppehåller oss och bär oss
och frambringar alla slags frukter och färgrika blommor och gräs
Lovad vare du, Herre, för dem som för din kärleks skull
förlåter, för dem som bär smärtor och prövningar.
Lyckliga de som framhärdar i frid,
ty de kommer att krönas av dig, allrahögste.
Lovad vare du, Herre, för vår broder,
den kroppsliga Döden,
som ingen människa kan undkomma.
Ve över dem som dör i dödssyndens tillstånd.
Lyckliga däremot de som uppfyllde din heliga vilja, ty den
andra döden kommer inte att kunna skada dem
Loven och prisen och tacken honom
och tjänen honom i stor ödmjukhet!

Tre profiler

Höstens musikprogram för S:t Olofs kyrkas verksamhet innehåller bland andra tre profiler som gästar kyrkan eller församlingshemmet. Sista lördagen i september blir det en musikalisk salong i Falköpings församlingshem med musik av vår egen välkände **Gustav Jannert**. Han har komponerat en svit sånger för kör till texter av Karlfeldt. Karlfeldt är den röda tråden i programmet som även kommer att innehålla dikter och sånger av andra kompositörer. En för tillfället sammansatt kör medverkar under ledning av Gustav Jannert.

Den 19 oktober gästar **Margareta Melin** S:t Olofs kyrka. Hon kommer att medverka i en gudstjänst inför FN-dagen som har temat "Lika i värde, celler i samma kropp". Margareta Melin är en i kyrkliga sammanhang välkänd författare som bland annat har skrivit en samling dikter som kallas Kärnord. Den innehåller en dikt för varje söndag under kyrkoåret som har tonsatts av svenska kompositörer. De kommer att utgöra kärnan i gudstjänsten. S:t Olofs kyrkokör medverkar.

På Domsöndagen den 23 november kommer den legendariske norske kompositören **Egil Hovland** att medverka vid en musikgudstjänst i Fredriksbergs kyrka. Få tonsättare har betytt så mycket för kyrkomusiken både i Norge och Sverige som Egil Hovland. Så gott som varje söndag sjunger vi musik av honom i våra gudstjänster. Vid detta tillfälle kommer Hovland att berätta om sitt liv som kyrkomusiker och kompositör. Enbart musik av honom kommer att framföras med verket "Kyrkans eviga lovsång" som huvudnummer. Den är skriven för tre körer, blåsare och orgel. Falbygdens oratoriekör, Bergaton, Knut Svennings och S:t Olofs kyrkokör samt blåsare och organist medverkar.

Eftertankar

Som läsaren säkert märkt är temat för detta Kyrkoblads resor, något som intresserat människor i alla tider. Att göra en resa innebär inte bara att förflytta sig i världen utan även att mentalt komma bort och uppleva något som ger minnen för livet. Skälen till resan kan vara många, kanske vill man bara koppla av och få litet sol och värme. Kanske vill man bli rik på upplevelser och spänning. Kanske vill man öka sina kunskaper om främmande platser och kulturer.

Många väljer att resa till mål som har betydelse för den som är kristen. I alla tider har människor sökt sig till platser som det heliga landet, Rom, Assisi och Santiago de Compostela. På senare år har det blivit allt vanligare att göra en resa i sitt inre. Målet har inte bara varit en plats på jorden utan att uppfylla ett andligt behov, kanske finna en stämning, ett lugn, en tanke...

Ofta då man reser köper man en guidebok och sedan letar man sig fram till de sevärdheter som beskrivs i boken. Det kan vara byggnader eller monument, parker eller naturreservat, marknader eller shoppingcenter. Ofta känner man sig som i Göran Palms dikt "Havet". Litet tom Var det inte mer än det här? Kanke är man besviken för att man åkt långt eller betalat dyrt för att komma in. Jag vet att jag kände så då jag gick på Louvren i Paris och äntligen hittade Mona Lisa.

Att bara vandra planlöst på en gata, att sitta ner på en bänk i folkvimlet, att gå in i en kyrka och uppleva friden kan ge upplevelser som man minns länge.

Både Assisi och Taizé är platser som är starkt förknippade med vår tro. Deras historia är helt olika. I Assisi förs man

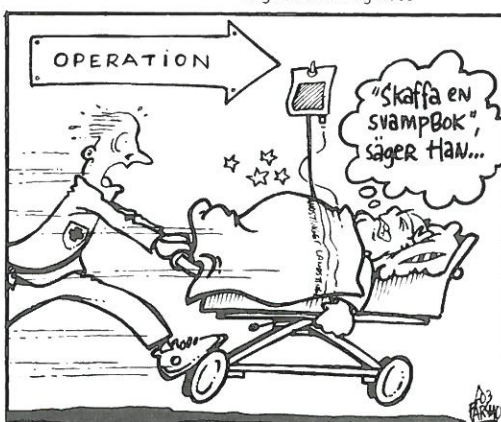
tillbaka till den tid då Franciscus vandrade runt Umbrien med sina bröder. Att kunna se och röra de platser där denne helige man bad och predikade, att gå i samma gränder ger insikt. Assisi är en plats man vill återvända till därför att tiden där var för kort, inte föratt hinna besöka alla platser, utan för att hitta rätt i sitt eget inre.

Att leva på en så vacker plats som Assisi måste helt enkelt ta fram det bästa hos människan. Det var ju faktiskt vad som hände Frans själv.

Till nästa vår planerar vi att eventuellt göra en bussresa till Santiago de Compostela i Spanien. Den som är intresserad av att följa med kan höra av sig till mig (se sid 2).

ME

Prösten

av Anders Parsmo

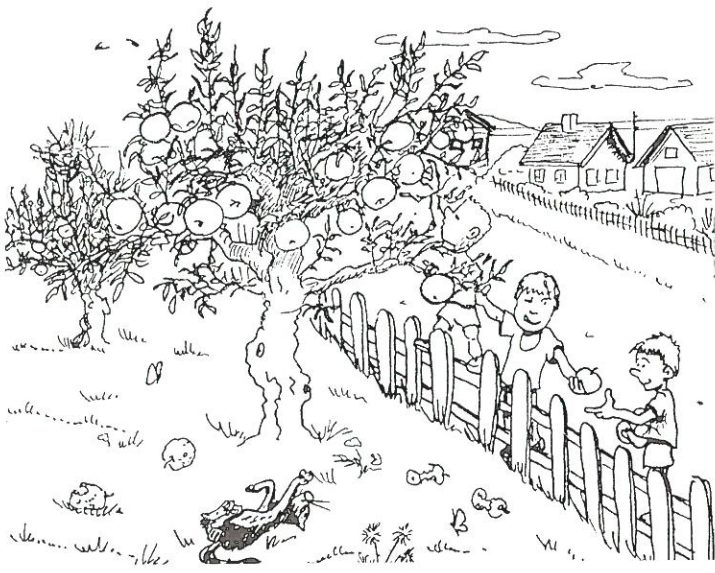
© Argument Förlag 2003

Höstfest i Torbjörntorp

lördag 20 september
13-16.

Vi bjuder på förtäring och underhållning, och du får tillfälle att möta oss som arbetar i och för din församling. Håll utkik i din brevlåda efter mer information!

Torbjörntorps församling

										BLOMSTER- KVAST		AVGÅR	ÄLSKLIG	DEN BE- HAGLIGA LUKTEN	RYSSJA
										→					
										FÄRDIGA					
										AKTUELL VALUTA					ÄR VÄL MINDRE NÖJD
										NYHETS- BYRA KRYDDA				HED LERGODS	
→															
						RAFFI- NERA									
						FÖRNT EGYPT- CENTRUM	MYCKET SÄLLSYNT		LAGER- TORN						
KAN TA RISKER	↓	PÅ- MINNA	DEPPIG	VÄXER VÄTT	↓	ER NÅGOT LÄNGRE	SLUTAR I DELTA	SOM SLODDER							
→								URAN	KORT LEDIGHET NJUTA						
FÖRSPEL									BOR TORN						
SLUTT- NING				SMEK- NING				EKADE MOTOR- VAG							
SAMS				FÅR BRONS											
TID- NINGAR						IDAG LÄTTAR BORDA									
→				BLEV IO ÄRADE			STEKEL								
STRIDER RIDANDE		JANUARI- MAN	FÄGEL- REDE SLAM												
TRÄ- SLAG						OFTA KUB STAD VID VIK									
KARDE- MUMMA							TON VEN	TVÄTT- STÄLL	↓						
ALUMI- NIUM			IN- BRINGAR	FÖR TRAFIK				BÖRJAR NATT	ÖSTER- RIKE						
HÅR AV HIN							VERDI- VERK		VÄTE ↓						
→				LOGE- RADE					KADAVER SLUT						
SVÄRA FALSKT	KAN MAN BI						HAR SAS		VEORD FOND- NAMN						
								STARKT MED HOL							
									KLÄMMER IBLAND						

Lösningen på korsordet skickas tillsammans med namn och adress till Falköpings kyrkliga samfällighet, Box 734, 521 22 Falköping. Märk kuvertet "Korsord". Vinsten delas ut till de tre först öppnade rätta svaren och vi vill ha ditt svar senast 31 oktober 2003.

Vinnare korsord nr 2/2003, se sid 13